

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu konanom 11. júla 1996 predbežne prerokoval podnet [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vo veci porušenia základných práv upravených v čl. 11, 12, 30, 46 a 48 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného súdu v Humennom č.k. 8 C 511/93-69 z 5. augusta 1994 a Krajského súdu v Košiciach č.k. 12 Co 422/94-77 z 8. júna 1995, a takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ] o d m i e t a , pretože nemá zákonom predpísané náležitosti.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") bol 17. júna 1996 doručený podnet, ktorým sa jeho pisateľ obrátil na ústavný súd, aby "posúdil, či nevrátením kompletného majetku po neb. otcovi podľa zrušeného rozsudku Uznesením GP SR zo dňa 04. 02. 91 a 18. 02. 91 nie sú porušené základné ľudské práva voči mne a mojím súrodencom garantované Ústavou Slovenskej republiky v čl. 11, 12, 20, 46 a 48 a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 v čl. 6, 13, 17 a čl. 1 dodatkového Dohovoru (správne

"protokolu") a protokolmi č. 4, 7, najmä čl. 3". Ďalej žiadal, aby ústavný súd posúdil, či postup Okresného súdu v Humennom nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky tým, že "nezabezpečil

naplnenie zrušeného rozsudku uznesením GP SR zo dňa 04. 02. 91 a 18. 02. 91 aj v časti prepadnutého celého majetku nášho neb. otca a tým, že neriešil veci bez priet'ahov. Podľa nás neuvedením zrušeného rozsudku do pôvodného stavu zo strany Slovenskej republiky sú takto porušované voči nám základné ľudské práva a slobody garantované Ústavou SR."

V odôvodnení podnetu jeho pisateľ uviedol, že uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (v ďalšom len "GP SR") č. VII/1 RPz 107/90-12 zo 4. februára 1991 a z 18. februára 1991 bol zrušený rozsudok bývalého Štátneho súdu v Bratislave z 5. marca 1952, sp. zn. 2 Ts III 5/52, ktorým bol jeho neb. otec [REDAKOVANÉ] medzi iným odsúdený aj k trestu prepadnutia celého majetku v prospech štátu. Podľa názoru pisateľa podnetu zrušením rozsudku sa mali veci vrátiť do právneho stavu pred 5. marcom 1952, kedy bol nebohý otec vlastníkom stavebnej firmy [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]. Oprávnené nároky dedičov on a jeho súrodenci uplatnili ako požiadavku "na vydanie - odškodnenie hnutel'ného majetku po nebohom otcovi 9. decembra 1991 na Ministerstve spravodlivosti SR a 6. januára 1992 na Ministerstve financií SR". Všade však boli odmietnuté s odkazom na uplatnenie nároku podľa zákona č. 87/1991 Zb. napriek tomu, že rozsudok bol zrušený podľa 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.

Pisateľ podnetu uplatnil nároky na vydanie majetku aj

u Chemkostavu, š.p. Humenné ako držiteľa majetku, ktorý prevzal tento podnik z bývalej otcovej firmy. Keďže jeho požiadavky neboli splnené, uplatnil ich na Okresnom súde v Humennom 27. februára 1992, ktorý rozsudkom z 5. augusta 1994 č. 8 C 511/93-69 jeho návrh zamietol s tým, že držiteľ majetku po otcovi Chemkostav, š. p. Humenné, nie je oprávnený ho vrátiť. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 12 Co 422/94-77 z 8. júna 1995 odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Humennom zamietol a potvrdil rozsudok prvostupňového súdu.

Z podnetu je zrejmé, že jeho pisateľ žiadal ústavný súd o posúdenie, či nevrátením kompletného majetku po jeho otcovi podľa zrušeného rozsudku, neboli porušené základné ľudské práva voči nemu a jeho súrodencom.

Postup Okresného súdu v Humennom, ktorým podľa tvrdenia pisateľa podnetu malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd upravených Ústavou Slovenskej republiky (čl. 11, 12, 20, 46 a 48), vyústil do rozhodnutia tohto súdu, ktorým nevyhovelo jeho návrhu, aby súčasný držiteľ majetku po otcovi pisateľa podnetu Chemkostav, š.p. Humenné ho vrátil oprávneným osobám (medzi nimi i pisateľovi podnetu).

Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti (nie zákonnosti). Ústavný súd môže podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky začať konanie aj na podnet právnických alebo fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv.

Pri predbežnom prerokovaní podnetu ústavný súd o.i. skúma, či existuje priama príčinná súvislosť medzi základným právom alebo slobodou, porušenie ktorého pisateľ podnetu namietal a označeným konaním, opomenutím alebo rozhodnutím orgánu verejnej správy. V prípade, ak takáto priama príčinná súvislosť sa preukáže (t.j., že konkrétnym konaním mohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody) a podnet spĺňa aj ďalšie zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd ho môže prijať na ďalšie konanie. Ak však ústavný súd nezistí existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi základným právom alebo slobodou a označeným postupom orgánu verejnej správy, podnet odmietne, lebo nemá zákonom predpísané náležitosti. V takomto prípade postup orgánu verejnej správy nemôže vôbec vytvoriť možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody.

Ústavný súd preto i v prípade podnetu [REDAKOVANÉ] preskúmal, či označený postup Okresného súdu v Humennom je v priamej príčinnej súvislosti s tými základnými právami, ktoré označil pisateľ podnetu na ústavný súd (existenciu takejto priamej príčinnej súvislosti však nezistil).

Pokiaľ sa v podnete uvádza, že "podľa nás neuvedením zrušeného rozsudku do pôvodného stavu zo strany Slovenskej republiky sú takto porušované voči nám základné ľudské práva a slobody garantované Ústavou SR" ústavný súd poukazuje na postup oprávnených osôb v záležitostiach zmiernenia následkov majetkových a iných krívd spôsobených postupmi uvedenými v 2 ods. 1 až 3 zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov. Ak v danom prípade nebol rešpektovaný citovaným zákonom ustanovený postup a pisateľ podnetu sa domáhal na všeobecnom súde proti právnickej osobe (Chemkostav š.p. Humenné) nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, nesplnil zákonné predpoklady podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 46 ods. 4 ústavy podmienky a podrobnosti o súdnej ochrane ustanoví zákon. Nesplnenie zákonom ustanovených podmienok postupu pri uplatňovaní práv zo strany zainteresovaných osôb, nemôže im spôsobovať porušenie ich základných práv a slobôd, pokiaľ sám súd neporušil ustanovenia čl. 47 až 50 Ústavy Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol podľa 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 1996

Za správnosť opísaného

JUDr. Tibor Šafárik

textu: [REDACTED]

predseda senátu